

NATTHIMMELEN

Ensam jag skrider fram på min bana,
längre och längre sträcker sig vägen;
ack, uti fjärran döljes mitt mål.
Dagen sig sänker. Natlig blir rymden.
Snart blott de eviga stjärnor jag ser.

Men jag ej klagar flyende dagen,
ej mig förfärrar stundande natten;
ty av den kärlek,
som går genom världen,
föll ock en strimma in i min själ.

*The night sky. Lonesome I stride ahead on my track...in the
distant hides my goal. The day descends...Soon I see only the
eternal stars...I do not complaint the escape of day...For the
love pervading the world left a stripe in my soul.*